

[Johs. E. Larsen.]

ved et ændringsforslag nu er fastslået, at af de 2 medlemmer, som fiskeriministeren udpeger til Fiskeribankens bestyrelse, skal det ene medlem have indsigt i praktisk fiskeri. Man kan måske sige, at det blot er en videreførelse af gældende praksis, der her bliver knæsat. Det er i hvert fald min opfattelse, at det er af værdi, at faglige synspunkter kan komme til udtryk ved bedømmelse af foreliggende lånesager.

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig de synspunkter, som udvalget har resumeret i betænkningen. Loven må jo ikke mindst tage sigte på, at unge, dygtige fiskere her får en mulighed for at komme selvstændigt i vej med eget fartøj. Det udelukker naturligvis ikke, at også andre kan benytte loven, når de står over for finansieringsbehov, men oftest vil det vel være den unge fisker, der — selv om han nok har sammensparet en vis kapital — står over for de vanskeligheder, som kan være forbundet med at anskaffe fartøj og redskaber.

Fartøj og udrustning repræsenterer i vore dage store beløb, og det må derfor siges at være en landvinding, at der nu åbnes mulighed for, at mindre kredse af aktive fiskere kan slå sig sammen om at bygge et fiskerfartøj, ved at de i fællesskab bidrager til at fremskaffe den nødvendige egenkapital. Det samme kan siges med hensyn til, at det i fremtiden bliver muligt ved salg af kutter at overføre et i fartøjet stående fiskeribanklån til kvalificerede købere.

Fiskeribankens obligationer noteres nu i en for låntagerne gunstig kurs. Jeg tillægger det stor betydning, at man søger at bevare dette forhold, hvad enten det kan ske ved almindelig kurspleje eller ved, at man inden for de løbende serier åbner afdelinger med andre rentesatser.

Jeg har et par gange været stillet over for det spørgsmål, om ikke udviklingen inden for dansk fiskeri burde tage videre sigte mod det store søgående fiskeri. I dagbladet Børsen var man i en artikel den 26. maj en del inde på disse tanker. En række forhold inden for fiskerierhvervet blev nævnt; der pegedes således på, at vi ved bygning af store stålkuttere ville kunne skabe nye muligheder med hensyn til fangst

og afsætning, bl. a. opnå en større afsætning på det engelske marked.

Jeg skal ikke forsøge at underkende, at sådanne muligheder måske er til stede, men jeg kan ikke se, at rammerne i det foreliggende lovforslag giver plads til finansiering af bygning af et antal store stålkuttere. Skal vi her i Danmark fremme en sådan udvikling inden for fiskerierhvervet, må spørgsmålet tages særskilt op netop med henblik på de krav, det helt store fiskeri stiller.

Det foreliggende lovforslag tager først og fremmest sigte på at dække finansieringsbehovet for det mere traditionelle fiskeri, sådan som vi kender det med egen mand på egen båd og med partsfiskeri. Jeg kan yderligere tilføje, at man i fiskerkredse stiller sig noget tvivlende over for tanken om det, som jeg vil kalde en industrialisering af fiskerierhvervet.

Det konservative folkepartis medlemmer af udvalget har stillet et ændringsforslag gående ud på, at statens garanti reduceres til 50 mill. kr. Selv om de konservative her går ind for princippet om statsgaranti, må jeg indtrængende henstille til det høje tings medlemmer at stemme dette ændringsforslag ned, da lovens betydning ellers forringes i et omfang, ingen kan være tjent med. Skal denne lov blive en nydannelse med rimelige lånemuligheder for fiskerierhvervet, bør man givetvis blive stående ved de 100 mill. kr., som den højtærede fiskeriminister foreslår. Loven skal jo ikke alene dække det stigende lånebehov, der følger med de større investeringer i fiskerflåden, men skal samtidig løse den opgave, som statslåneordningen hidtil har haft.

Jeg kan herefter på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag, og jeg vil gerne ledsage lovforslaget med et ønske om, at det gode samarbejde, som har bestået mellem parterne under de hidtidige låneformer, må fortsætte under den nye lovgivning.

Damsgaard: Den ændring, der er foreslået, at fiskerflådens fornyelsesnævn lovfæstes som rådgivende for bankbestyrelsen ved behandling af ansøgninger om lån mod sikkerhed ud over 55 pct. af fiskerkutternes